

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 27 września 2006 r. w sprawie T-168/01, Glaxo-SmithKline Services Unlimited przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 19 grudnia 2006 r. przez European Association of Euro Pharmaceutical Companies (EAEPIC)

(Sprawa C-515/06 P)

(2007/C 56/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: European Association of Euro Pharmaceutical Companies (EAEPIC) (przedstawiciele: M. Hartmann-Rüppel i W. Rehmann, adwokaci)

Pozostali uczestnicy postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich, Bundesverband der Arzneimittel-Importeure eV, Spain Pharma, SA, Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos (Aseprofar), GlaxoSmithKline Services Unlimited, anciennement Glaxo Wellcome plc

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 września 2006 r. w sprawie T-168/01, w zakresie, w jakim stwierdza on nieważność decyzji Komisji 2001/791/WE⁽¹⁾ z dnia 8 maja 2001 r.;
- zasądzenie kosztów postępowania przed Trybunałem i Sądem Pierwszej Instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi, że zaskarżony wyrok zawiera następujące naruszenia prawa wspólnotowego:

- (a) Błędne zastosowanie art. 81 ust. 3 WE — Sąd Pierwszej Instancji nie uwzględnił należycie roli i funkcji art. 83 ust. 3 twierdząc, że ocena dokonana przez Komisję była niewystarczająca.
- (b) Błędne zastosowanie art. 81 ust. 3 WE poprzez błędną ocenę ciężaru dowodu.
- (c) Błędne zastosowanie art. 81 ust. 3 WE wynikające z błędnej oceny lub z braku uwzględnienia dowodów zawartych w aktach, które wykazują, że skarżąca (GSK) nie uzasadniła w wystarczający sposób, poprzez przedstawienie odpowiednich dowodów, że spełnione zostały wymogi art. 81 ust. 3 WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302, str. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba, powiększony skład) wydanego w dniu 27 września 2006 r. w sprawie T-168/01 GlaxoSmithKline Services Unlimited, dawniej Glaxo Wellcome plc przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich wniesione w dniu 20 grudnia 2006 r. przez Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos (Aseprofar)

(Sprawa C-519/06 P)

(2007/C 56/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos (Aseprofar) (przedstawiciele: M. Araujo Boyd, abogado, J. L. Buendía Sierra, członek służby prawnej)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich, European Association of Euro Pharmaceutical Companies (EAEPIC), Bundesverband der Arzneimittel-Importeure eV, Spain Pharma, SA, GlaxoSmithKline Services Unlimited, dawniej Glaxo Wellcome plc

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie pkt 1 wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 września 2006 r. w sprawie T-168/01,
- ostateczne rozstrzygnięcie sporu w sprawie T-168/01 poprzez oddalenie skargi GLAXO i potwierdzenie decyzji Komisji 2001/791/WE, oraz
- uchylenie pkt 3, 4 i 5 wymienionego wyroku, które dotyczą kosztów, oraz obciążenie GLAXO wszystkimi kosztami postępowania w sprawie T-168/01 wraz z kosztami poniesionymi w postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi, że zaskarżony wyrok powinien zostać uchylony z następujących przyczyn:

Błędne zastosowanie art. 81 ust. 1 WE

Wnoszący odwołanie utrzymuje, że Sąd Pierwszej Instancji (zwany dalej „SPI”) niesłusznie odrzucił twierdzenia Komisji, że podwójne ceny GLAXO miały na celu zapobieganie, ograniczenie lub zakłócenie konkurencji i podnosi, że podwójne ceny i zakazy wywozu mają z natury charakter antykonkurencyjny. Wnoszący odwołanie utrzymuje również, że SPI niewłaściwie zastosował art. 81 ust. 1 WE w kontekście sektora regulowanego, że w zaskarżonym wyroku nieprawidłowo przeprowadził analizę kontekstu prawnego i gospodarczego sprawy oraz, że popełnił oczywisty błąd co do prawa dokonując oceny celu reguł konkurencji zawartych w traktacie WE i analizy dobrobytu konsumenta wynikającego z handlu równoległego.

Błędne zastosowanie art. 81 ust. 3 WE

Zgodnie z zaskarżonym wyrokiem Komisja nieprawidłowo przeprowadziła ocenę związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy handlem równoległym a innowacją, a także pomiędzy art. 4 ogólnych warunków sprzedaży warunków innowacją. SPI orzekł również, że wnioski Komisji w zakresie wpływu wahań walutowych na handel równoległy między Hiszpanią a Zjednoczonym Królestwem były błędne. Wnoszący odwołanie utrzymuje, że Komisja przeprowadziła w pełni prawidłową ocenę tych zagadnień oraz że nie popełniła żadnego oczywistego błędu w ocenie, a zatem że SPI niewłaściwie zinterpretował art. 81 ust. 3 WE.

Ostatecznie wnoszący odwołanie utrzymuje, że SPI przerzucił ciężar dowodu dotyczący art. 81 ust. 3 WE i nie dokonał prawidłowej analizy oceny przesłanki drugiej, trzeciej i czwartej tego artykułu, jaka została przeprowadzona przez Komisję. Wnoszący odwołanie utrzymuje, że cztery przesłanki udzielenia zwolnienia na podstawie art. 81 ust. 3 muszą być spełnione łącznie, a niespełnienie tylko jednej z nich jest dla Komisji wystarczającą podstawą do odrzucenia wniosku o zwolnienie. W konsekwencji SPI nie może stwierdzić nieważności odmownej decyzji, jeśli uprzednio nie dokonał on pełnej oceny analizy czterech przesłanek zawartych w art. 81 ust. 3, która została przeprowadzona przez Komisję i jeśli nie stwierdził, iż w odniesieniu do tych przesłanek Komisja popełniła oczywiste błędy w ocenie.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez House of Lords (Zjednoczone Królestwo) w dniu 20 grudnia 2006 r. — Striger i in. Przeciwno Her Majesty's Revenue and Customs

(Sprawa C-520/06)

(2007/C 56/33)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

House of Lords (Zjednoczone Królestwo)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Stringer i in.

Strona pozwana: Her Majesty's Revenue and Customs

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88/WE⁽¹⁾ należy interpretować w taki sposób, iż pracownikowi przebywającemu na

urlopie zdrowotnym, którego czas trwania jest nieokreślony przysługuje prawo do (i) wyznaczenia pewnego przyszłego okresu jako coroczny płatny urlop i do (ii) skorzystania z corocznego płatnego urlopu, w którymkolwiek z tych przypadków w trakcie okresu, który w przeciwnym razie zostałyby zakwalifikowany jako urlop zdrowotny?

2) Jeżeli państwo członkowskie skorzysta z przysługujących mu uprawnień dyskrejonalnych i zastąpi minimalny okres corocznego płatnego urlopu wypłatą ekwiwalentu pieniężnego przy ustaniu stosunku pracy na podstawie art. 7 ust. 2 dyrektywy 2003/88/WE w okolicznościach, kiedy pracownik przebywał na urlopie zdrowotnym w trakcie całego lub części roku urlopowego, w którym stosunek pracy ustał, to czy art. 7 ust. 2 nakłada jakiegokolwiek wymogi lub określa jakiegokolwiek kryteria co do tego, czy taki ekwiwalent ma zostać wypłacony lub też w jaki sposób należy go obliczyć?

⁽¹⁾ Dz.U. L 299, str. 9.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Niemcy) w dniu 28 grudnia 2006 r. — Heinz Huber przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-524/06)

(2007/C 56/34)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Heinz Huber

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Pytanie prejudycjalne

Czy ogólne przetwarzanie danych osobowych dotyczących cudzoziemców będących zarazem obywatelami Unii w centralnym rejestrze cudzoziemców jest zgodne z:

a) zakazem wszelkiej dyskryminacji obywateli Unii, którzy korzystają z przysługującego im prawa do swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium państw członkowskich, ze względu na przynależność państwową (art. 12 akapit pierwszy WE w zw. z art. 17 i 18 ust. 1 WE),